

14. møde.

Onsdag den 11. januar 1961 kl. 14.

Formanden: På årets første dag bragte jeg Deres Majestæter Kongen og Dronningen folketingets hilsen og ønsker for det nye år.

Kongen bad mig bringe en hilsen til folketingets medlemmer og udtrykte håbet om, at tinget vil kunne bevare den samarbejdsvilje, som vil være fornøden for at klare de mange krævende opgaver, det antagelig vil være nødvendigt at løse i det nye år.

(Medlemmerne påhørte stående formandens udtalelse).

I skrivelse af dag dato meddeler arbejdsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om erhvervsvejledning og forslag til lov om ændring af lov om fremme af udbyttedeling og oprettelse af sociale fonds.

I skrivelse af dags dato meddeler justitsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om personnavne og forslag til lov om retslegerådet.

I skrivelse af dag dato meddeler socialministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring i lov om invalide og folkepension. (Om pension i udlandet).

Fra ministeren for Grønland er modtaget følgende skrivelse:

„Ministeriet for Grønland.

København K, den 29. december 1960.

Hoslagt fremsendes i henhold til § 27 i lov nr. 173 af 5. juni 1953 om folketingsvalg i Grønland den fra landshøvdingen over Grønland modtagne valgbog om folketingsvalget i Grønland den 15. november 1960.

M. Gam.

/ N. O. Christensen.

Folketinget, Christiansborg, K.“

Fra revisorerne ved Kongeriget Danmarks Hypotekbank er modtaget beretning for regnskabsåret 1959-60.

Under henvisning til derom gældende lovgivning har ungdommens uddannelsesfond fremsendt beretning og regnskab for regnskabsåret 1958-59. Eksemplarer er omdelt til medlemmerne.

Medlemmer af folketinget Herluf Rasmussen, Morten Lange, Aksel Larsen og Skræppenborg-Nielsen har meddelt mig, at de ønsker til justitsministeren og forsvarsministeren at stille følgende forespørgsel:

„Hvad har regeringen foretaget sig, og hvad agter den at gøre for at skaffe klarhed angående de omdiskuterede, fuldbyrdede eller påtænkte likvideringer af modstandsfolk i besættelsesårene?“

Medlem af folketinget H. C. Toft har meddelt mig, at han ønsker til udenrigsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil udenrigsministeren oplyse, hvad regeringen har foretaget sig for at opnå stabile afsætningsvilkår for eksporten af kalvekød til Italien siden importstoppet i april 1959?“

Medlem af folketinget Axel Sørensen har meddelt mig, at han ønsker til indenrigsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Hvad agter indenrigsministeren at foretage sig med hensyn til overholdelse af lov af 9. marts 1959 vedrørende personlig skat til kommunen § 10, stk. 5, om skatteliste til eftersyn i tiden 1.-15. april?“

Disse spørgsmål er optaget på dagsordenen for tingets spørgetid i dag.

Medlem af folketinget Else-Merete Ross har meddelt mig, at hun ønsker til indenrigsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Påtænker indenrigsministeren en revision af loven om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde, således at dette arbejde bliver af en mere samfundsgavnlig karakter?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for folketingets førstkommende spørgetid efter spørgetiden i dag.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Arbejdsministeren (Bundvad): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om erhvervsvejledning.

Idet jeg med hensyn til de betragtninger, der ligger til grund for de enkelte bestemmelser i lovforslaget, henviser til de til lovforslaget knyttede bemærkninger, vil jeg gerne omtale nogle af de hovedsynspunkter, som forslaget er baseret på.

I erhvervsvejledningsloven af 1953 blev det bestemt, at loven skulle optages til revision senest i den ordinære rigsdagssamling 1956-57.

En landsomfattende erhvervsvejledning blev imidlertid først ført ud i livet pr. 1. oktober 1955, og under hensyn hertil er lovens revision senest ved lov nr. 132 af 14. maj 1958 udsat til indeværende folketingsssamling.

Når lovens gyldighedsperiode er tidsbegrænset, skyldes det, at der ved lovens gennemførelse herskede nogen usikkerhed over for erhvervsvejledningen som opgave for det offentlige og om formerne for arbejdets tilrettelæggelse. Man ønskede derfor at indhøste erfaringer om erhvervsvejledningens virke i praksis.

Som det er det høje ting bekendt, har spørgsmålet om tilgangen til arbejdsmarkedet, herunder ikke mindst ungdommens indførelse i arbejdslivet, det være sig ved umiddelbar placering i arbejde eller ved valg af uddannelse, i de senere år været genstand for stadig stigende interesse hos arbejdsmarkedets parter, hos skole- og uddannelsesvæsen i videste forstand og fra det offentliges side.

De talmæssige oplysninger om erhvervsvejledningen ved de offentlige arbejdsanvisningskontorer, hvorom jeg tillader mig at henvise til den som bilag til lovforslaget vedføjede oversigt, viser da også en fortsat stigende anvendelse af erhvervsvejledningens bistand.

Erhvervsvejledningens opgave ved ungdommens valg af uddannelse og erhverv er da også anerkendt ved dette høje tings vedtagelse af de bestemmelser i skolelovene af 1958, som pålægger såvel folkeskolen som gymnasieskolen at give erhvervsorientering som led i skolens undervisning; i 1960 blev erhvervsorienteringen som bekendt også indført i ungdomsskoleloven.

Ved den almene orientering om arbejds-

livet i videste forstand, som kan gives som led i skolens undervisning, forberedes den individuelle erhvervsvejledning, som den offentlige arbejdsanvisning på grundlag af sin meget nære tilknytning til arbejdslivet kan give de unge, når tidspunktet for valget af uddannelse eller erhverv melder sig ved udgangen af skolen. Hertil kommer de betydningsfulde opgaver over for de voksne aldersgrupper, der på grund af arbejdsmarkedets skiftende behov får brug for bistand ved valg af nyt erhverv, ny uddannelse eller supplerende uddannelse.

Det siger imidlertid sig selv, at det er en afgørende forudsætning for, at erhvervsvejledningen kan nå sit mål, at det erhvervsvejledende arbejde, der udføres på de forskellige stadier — af skolen, af erhvervsvejledningen ved den offentlige arbejdsanvisning eller af andre instanser — udføres efter de samme principper og i det snævrere mulige samarbejde, således at arbejdet i skolen kan drage nytte af den viden, som den offentlige arbejdsanvisning har om arbejdslivet, og at omvendt den offentlige arbejdsanvisning kan nyde godt af skolens pædagogiske indsigt ved sit videre arbejde med de unge, der er udgået af skolen. Lige så væsentligt er det, at erhvervsvejledningsarbejdet kan udvikles i snævrere kontakt med arbejdsmarkedets parter, som i de senere år har taget et arbejde op med sigte på ungdommens indpasning i arbejdslivet.

Det er derfor et hovedformål med det foreliggende lovforslag at skabe et grundlag for koordinering af de forskellige kræfter, der medvirker i erhvervsvejledningsarbejdet, eller hvis virke på forskellig måde har betydning for erhvervsvejledningens arbejde, i første række erhvervsvejledningen ved den offentlige arbejdsanvisning og skolen, men også f. eks. de myndigheder, der har ansvaret for den tekniske og merkantile undervisning, og ikke mindst arbejdslivets forskellige organisationer. Jeg henviser herved til bestemmelsen i lovforslagets § 2 om et erhvervsvejledningsråd og bemærkningerne til denne bestemmelse om de samarbejdsopgaver, der foreslås henlagt til rådet, og om baggrunden for den foreslåede sammensætning af rådet.

Jeg vil herved gerne pege på, at det med de opgaver, der foreslås tillagt rådet, er forudsat, at der fra rådets side gøres en